

Az Európai Közösségek Bizottsága által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2005. március 21-én benyújtott kereset

(C-132/05. sz. ügy)

(2005/C 132/28)

(Az eljárás nyelve: német)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviseli: Eugenio De March és Sabine Grünheid, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg, 2005. március 21-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához a Németországi Szövetségi Köztársaság ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

- 1) állapítsa meg, hogy a Németországi Szövetségi Köztársaság megsértette a mezőgazdasági termékek és élelmiszerek földrajzi jelzéseinek és eredetmegjelöléseinek oltalmáról szóló, 1992. július 14-i 2081/92/EGK rendelet ⁽¹⁾ 13. cikke (1) bekezdésének b) pontja alapján fennálló kötelezettségeit azáltal, hogy formálisan elutasította területén a „Parmesan” elnevezés használatának megtiltását olyan termékek címkézésénél, amelyek nem felelnek meg az oltalom alatt álló „Parmigiano Reggiano” eredetmegjelölés meghatározásának, támogatva ezáltal a Közösség egész területén oltalom alatt álló valódi termék hírnevével történő visszaélést;
- 2) kötelezze a Németországi Szövetségi Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A Bizottság véleménye szerint a 2081/92/EGK rendelet 13. cikke (1) bekezdésének b) pontjába ütközik olyan sajtok „Parmesan” elnevezéssel történő forgalomba hozatala a német államterületen, amelyek nem felelnek meg a „Parmigiano Reggiano” elnevezés meghatározásának, és ezt a német hatóságoknak hivatalból meg kell akadályozniuk.

Mivel a „Parmigiano Reggiano” elnevezés 1996 óta szerepel oltalom alatt álló eredetmegjelölésként az „Oltalom alatt álló eredetmegjelölések és földrajzi jelzések nyilvántartásában”, és ezáltal közösségi oltalmat élvez, a tagállamoknak bármely visszaéléstől, utánzástól vagy félrevezető utalástól meg kell védeniük ezt az elnevezést még akkor is, ha a termék valódi eredetét feltüntették vagy ha az oltalom alatt álló elnevezés fordításáról van szó.

A Bizottság kifejti, hogy a „Parmesan” kifejezésnél a „Parmigiano Reggiano” elnevezés franciából vett fordításáról van szó. A Bizottság szerint a „Parmesan” és a „Parmigiano Reggiano” kifejezések szinonímák, amelyek az oltalom alatt álló elnevezés kialakulásának története és az 1516-tól máig megjelent számos kézikönyv tanúsága szerint a szóban forgó olaszországi származási régióban előállított sajtot jelölnek. A „Parmigiano

Reggiano” oltalom alatt álló eredetmegjelölés bejegyzése révén a „Parmigiano” és a „Reggiano” földrajzi kifejezések külön-külön és összetételben szerepelve is közösségi oltalmat élveznek.

A Bizottság véleménye szerint nincsen elfogadható alapja annak a Németországi Szövetségi Köztársaság által képviselt álláspontnak, miszerint az önmagában használt „Parmigiano” kifejezés a 2081/92/EGK rendelet 3. cikke szerinti szokásossá vált elnevezés, amely a fogyasztó szempontjából nem kötődik meghatározott földrajzi területhez.

Mivel tehát a „Parmesan” elnevezés használata kizárólag a meghatározott olasz terület azon sajtgyártói számára van fenntartva, akik ezt a sajtot a kötelező meghatározásnak megfelelően állítják elő, a Németországi Szövetségi Köztársaság nem teljesítette a 2081/92/EGK rendelet 13. cikke (1) bekezdésének b) pontjából eredő kötelezettségeit azáltal, hogy megtagadta területén a „Parmesan” elnevezés jogellenes használatának megakadályozását.

⁽¹⁾ HL L 208., 1. o.

Az Európai Közösségek Bizottsága által az Olasz Köztársaság ellen 2005. március 23-án benyújtott kereset

(C-135/05. sz. ügy)

(2005/C 132/29)

(Az eljárás nyelve: olasz)

Az Európai Közösségek Bizottsága (képviselet: D. Recchia és M. Konsztantinidisz, a Bizottság Jogi Szolgálatának tagja, 2005. március 23-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához az Olasz Köztársaság ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

- 1) állapítsa meg, hogy mivel nem fogadta el azokat az intézkedéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy megfeleljen a 91/156/EGK irányelv ⁽¹⁾ által módosított, a hulladékokról szóló 75/442/EGK tanácsi irányelv ⁽²⁾ 4., 8. és 9. cikkeinek, a veszélyes hulladékokról szóló 91/689/EGK tanácsi irányelv ⁽³⁾ 2. cikke (1) bekezdésének és a hulladéklerakókról szóló 1999/31/EK tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ 14. cikke a), b) és c) pontjának, az Olasz Köztársaság nem teljesítette az irányelvekből eredő kötelezettségeit.
- 2) kötelezze az Olasz Köztársaságot a költségek viselésére.